

[Energiministeren]

selskaber, og bl.a. derfor bør vi tilstræbe bred enighed omkring loven, også fordi der efter min opfattelse stadig er væsentlige opgaver at løse på det varmeplanlægningsmæssige område.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal ikke forlænge debatten så meget. Energiministeren har jo meget grundigt tilbagevist de fleste forslag, selv om ministeren er enig i målsætningen, og den kan jeg også erklære mig enig i. Målsætningen efterleves jo allerede i virkeligheden, og virkeligheden er jo tilbunds gående blevet debatteret under den foregående forhandling om energiredegørelsen.

Vi har en meget regulerende varmforsyningslov, som går meget vidt i sine indgreb og påbud over for varmforsyningen. Vi ønsker ikke yderligere tvungne myndighedsbehandling og myndighedsindblanding, og specielt den foreslåede procedure over for industrivirksomhederne finder vi ret uacceptabel for disses handlingsmuligheder. Men jeg er enig med energiministeren i, at reglerne om tilskud og støtte til sådanne funktioner vil give et samarbejde og nok vil føre til efterlevelse af de ønsker, som også kommer til udtryk i målsætningen i denne folketingsbeslutning.

Endelig synes vi ikke, det er nogen god idé at sammenlægge prisudvalgene. Jeg skal ikke følge det videre op her, men erklære, at vi afviser forslaget.

Som sagt tror jeg, at de meget udmærkede målsætninger som kommer til udtryk her, under alle omstændigheder bliver efterlevet uden den yderligere indgriben, som ligger i beslutningsforslaget.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg kan tilslutte mig det, energiministeren har sagt, og jeg er også enig med fru Annelise Gotfredsen i de synspunkter, hun har fremført. Jeg har bare nogle enkelte tilføjelser af mere principiel karakter.

Jeg kan ikke rigtig se formålet med, at man nu skal regulere alt til den mindste detalje; det er nok her, holdningerne virkelig skilles.

Socialdemokratiet med hr. Poul Nielson i spidsen mener, at man kan regulere sig til alting, men man tager ikke i betragtning,

hvilke omkostninger der er ved alle disse reguleringer. Lad os prøve at gå tilbage i historien og se, hvordan vi har klarlagt vores elforsyning, hvordan den blev opbygget: ved private initiativer ude omkring i de lokale områder. Nu tror man, man ovenfra kan lave regler helt ude i det decentrale, hvor man siger at forbrugerne skal have indflydelse på priserne. Det er jo noget gas, undskyld, jeg siger det, for hvad i alverden skal de have indflydelse på? Det er bestemt ved regler alt sammen, og så er der en luns tilbage. En ting skal man passe på: dispositionsret og økonomisk ansvar skal altid følges ad, ellers er det hult, når man siger, at forbrugerne skal have indflydelse.

Jeg kan heller ikke forstå, hvorfor man skal have en så kraftig central regulering af disse ting, for hvem er det, der ejer disse varmecentraler? Det er kommunerne. Er kommunernes repræsentanter ikke bedre folkevalgte end dette Folketing? I hvert tilfælde lige så gode. Hvorfor skal det være Folketingets regler, der skal administreres af embedsmænd? Hvorfor kan man ikke lade kommunerne administrere disse ting og tage de fornødne initiativer?

Jeg vil bare gøre opmærksom på disse ting, for all right, varmforsyningsloven har vi, men at vi skal yderligere ned i detaljerne, det synes jeg ikke er nødvendigt. Jeg synes, man skal passe lidt på. Lysten til at administrere skal man nogle gange beherske lidt.

Jeg skal bare lige tilføje, at jeg er enig i henvendelsen fra bl.a. Danske Elværkers Forening, der går imod, at man ophæver elprisudvalget. Så kan vi argumentere lidt mere i energiudvalget.

Til sidst skal jeg sige på CDs vegne, at man er lige så betænkelig ved beslutningsforslaget, som jeg har givet udtryk for her.

Stillingen (SF):

Man kan overordnet sige, at det fremsatte beslutningsforslag er en nødvendig ajourføring af den nuværende varmforsyningslov fra 1979. Der er jo i de senere år sket en række ændringer i vores varmforsyningsmønstre, hvor bl.a. opprioriteringen af indlandske og lokale energikilder i dag fremstår som et naturligt og vigtigt led i vores varmforsyning i modsætning til i 1979, da loven blev vedtaget.